

FESTIVAL ▶ PRESENTACIÓ

Gelabert s'acostarà a la cultura tradicional per obrir el Grec

◉ 'La muntanya al teu voltant' comptarà amb la Banda Municipal i el disseny de Perejaume

◉ Dotze ballarins de grups sardanistes i 12 de contemporània participaran en la obra

MARTA CERVERA
BARCELONA

Per primera vegada en la història dels 35 anys del Festival Grec de Barcelona una companyia de dansa catalana obrirà la programació. Cesc Gelabert, aclamat ballari i coreògraf amb 30 anys d'activitat al capdavant de la companyia Gelabert Azzopardi, estrenarà el 17 de juny *La muntanya al teu voltant*, un ambiciós projecte que fusionarà el seu món poètic i abstracte amb elements de la cultura tradicional catalana.

L'argentí Ricardo Szwarczer va assumir la direcció del Grec fa cinc anys amb la intenció de

reequilibrar el pes de les diferents arts escèniques en la programació i concedir més protagonisme a la dansa davant de la música i el teatre. L'elecció de Gelabert per inaugurar la mostra culmina la seva etapa de cinc anys al capdavant del festival que dirigeix aquest estiu per última vegada i que comptarà amb 10 espectacles de dansa. A més de *La muntanya al teu voltant* s'estrenaran a Barcelona espectacles de factura catalana a càrrec de Sol Picó, María Muñoz/Mal Pelo, La Caldera, Andrés Corchero i Àngels Margarit, que treballarà amb el suís Thomas Hauert.

També hi haurà quatre propostes internacionals en el programa, entre elles *Octopus*, creació de l'imaginatiu coreògraf Philippe Découfle que tornarà al Teatre Nacional de

Catalunya (del 30 de juny al 3 de juliol), on va triomfar amb *Sombreros* fa dues temporades.

BALLS D'AHIR I AVUI // Però ahir era el dia de l'espectacle inaugural. Dotze ballarins de grups sardanistes, a qui Gelabert va conèixer a l'última Fi-

ra de la Mediterrània de Manresa el novembre passat, participen en el muntatge juntament amb 12 ballarins de dansa contemporània. L'artista plàstic Perejaume, que no col·laborava amb Gelabert des del 1985, dissenyarà l'espai escènic.

«La presència d'un mateix, un tema fascinant que mai és objectiu ja que depèn de l'observador, és el tema central d'aquesta obra», va comentar Gelabert. La relació entre l'individu i la comunitat, entre la singularitat d'un moviment i l'herència coreogràfica són altres eixos d'aquesta nova creació. «En aquests moments estem en ple procés de selecció dels ballarins. Ha vingut gent tan magnífica que ens costa decidir. La veritat és que quan veus la seva entrega i entusiasme et reconcilies amb aquesta professió», va destacar el veterà coreògraf, que l'any passat va triomfar amb *Ki* al festival. Aquesta curiosa proposta, que també establiria ponts entre la tradició i modernitat, va comptar amb la col·laboració de ballarins japonesos.

La Banda Municipal de Barcelona s'encarregarà de la música del nou muntatge a partir d'una partitura de Borja Ramos, col·laborador habitual de la companyia de Gelabert, que integrarà un fragment de Carles Santos i altres de música tradicional catalana.

ALTRES REPTES // A més de Gelabert, Sol Picó i Àngels Margarit estrenaran dues coreografies marcades per la seva trobada amb altres artistes, tot un repte. Margarit s'unirà al coreògraf i ballari suís Thomas Hauert al Mercat (del 22 al 24 de juliol). I amb el títol tan contundent de *La abeja Maya es puta y su mejor amiga*, una araña ha batejat Sol Picó el seu nou projecte.

La coreògrafa d'Alcoi crearà un híbrid entre dansa i teatre amb cinc ballarins i dues actrius, una d'elles Maru Valdivieso. «Es basa en dues idees: la monstruositat humana i el drama de Fassbinder *Las amargas lágrimas de Petra von Kant*», va avançar. El xou, pròxim a un circ decadent, arribarà al Lliure de Gràcia de l'1 al 4 de juliol. El mateix escenari acollirà *Tots els noms* (del 18 al 20 de juny), últim solo de María Muñoz que es va estrenar al Temporada Alta i que juga amb la necessitat de l'ésser humà d'identificar cada cosa.

Andrés Corchero també ballarà un solo. «Serà una ofrena als meus mestres Kazuo Ohno i Min Tanaka», va dir en referència als que li van ensenyar molt més que butoh (Sala Pina Bausch del Mercat, del 8 al 13 de juliol). I a La Caldera es presentaran diverses creacions d'artistes residents i s'estrenarà *Sola*, amb què la companyia Búbulus celebrarà el seu 20è aniversari. ≡

►► El coreògraf i ballari Cesc Gelabert, que va estrenar *Ki* l'any passat al festival, obrirà el Grec el 17 de juny.

LES DATES

AVANÇAMENT EN L'OBERTURA

◉ El Grec i el Sónar, el festival de músiques avançades, van unir forces l'any passat amb la presentació de *Spectra*, l'espectacular columna lluminosa del japonès Ryoji Ikeda. La col·laboració va suposar l'avançament de les dates del Grec, però també un augment en la venda d'entrades. «Està comprovat que la gent a Barcelona va més als espectacles si s'avancen», va dir ahir Ricardo Szwarczer. La data tradicional del Grec se situava passat Sant Joan. L'any passat, quan la data es va avançar a mitjans de juny, l'assistència es va disparar. Es van superar els 120.000 espectadors, 111.157 de pagament, amb un índex d'ocupació del 65%.

◉ A nivell artístic els resultats, es van traduir en premis a *Dies Irae*, arriscada proposta de Marta Carrasco que es va endur el premi Butaca com a millor espectacle de dansa de la temporada, i el japonès Ko Murobushi, l'Aplaudiment Internacional dels FAD per *Dead 1* i *Quick silver*.

Deportats a l'èxit

Hernán Casciari acaba de llançar la revista *Orsai*. El títol ret homenatge als desubicats: a les pistes del Río de la Plata, el futbolista que cau en *orsai* es troba en el millor lloc per contemplar la vida, en «fora de lloc».

La publicació llança una mirada tan obliqua i heterodoxa com la del seu director. En els últims anys, l'argentí **Hernán Casciari** va renovar la realitat virtual amb tanta eficàcia que ningú va pensar que fos escriptor. Des d'Occident se'l va anomenar blocaire, estranya subespecialitat que **Shakespeare** hauria pogut exercir en cas d'un desajust del calendari gregorià.

Després, el bloc es va convertir en obra de teatre i les regalies van ser usades per pagar la revista, que té un disseny de col·lecció. ¿Com d'*off-side* es posa la revista? La primera crònica del seu número 1 és una carta de creença. El periodista **Alejandro Seselovsky** viatja de Buenos Aires a Madrid

La revista 'Orsai', que circula en qualsevol país, ha nascut llegendària

amb l'objectiu de ser deportat. El seu bitllet només inclou l'anada, no porta passaport, diners, targetes de crèdit ni contactes que l'acreditin. El seu objectiu és conèixer la zona reservada per als passatgers indesitjats.

Per cortesia d'*Orsai*, **Seselovsky** habita la terra de ningú de Barajas, els sense país on dormen pàries, despistats, immigrants amb més il·lusió que sentit de la realitat, aventurers en la seva última jugada. En aquest entorn descol·locat, un *outsider* que escriu. El resultat és un text que resumeix un ofici: la realitat es coneix des dels marges, amb l'urgent sentit de la diferència del tafaner que està a punt de ser deportat.

Casciari discuteix cada text amb el seu cap de redacció, **Chirri Basiliis**. Els sorprèn que **Seselovsky** accepti tan ràpid un encàrrec kamikaze. «Està molt més boig que abans», comenten. Aquest boig inaugural obre una revista que va néixer llegendària: va imprimir 10.080 exemplars, xifra d'elevat capritx, circula en qualsevol país en què sigui sol·licitada i ha produït rumors desorbitats.

Els editors viuen a Sant Celoni. Es diu que per condimentar el seu treball van importar un pizzer argentí a qui trobaven molt a faltar. El mite mereix ser cert. ¿Pot fallar una publicació que deporta els seus autors i fa arrelar un fognor? ≡